

REDACTIA

ARAD, STR. AULICH (ADAM) 1

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
pe 1 an fl. 10; pe 1/2
an fl. 5; pe 1/4 de an
fl. 2:50; pe 1 lună fl. 1.

N-rii de Duminecă pe
an fl. 2.—

Pentru România și străinătate:
pe an 40 franci.

Manuscrise nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA

ARAD, STR. AULICH (ADAM) 1

INSERTIUNILE:

pe 1 șir garmond: prima dată
7 cr.; a doua oară 6 cr.;
a treia oară 4 cr. și timbru
de 30 cr. de fiecare publi-
cațiune.

Atât abonamentele cât și
insertiunile sunt a se plăti
înainte.

Scrisori nefrancate nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

In primejdie.

„Biserica, patria și chiar națiunea maghiară, este în primejdie!“ — aceasta este credința preoțimii maghiare protestante, așadar a preoțimii celei „înaintate“ a poporului maghiar.

Preoțimea reformată ardeleană de mult milita pentru urcarea plății preoților și regularea ei, și a reușit de s'a ținut o adunare a preoțimii reformate din întreaga țară, în cauza aceasta. Adunarea și-a ales un comitet executiv, care în 15 Febr. se întrunește de nou în Pesta, spre a desbata chestia regulării, pentru-că nu e deloc mulțumită cu felul de regulare proiectat de mini ter prin noul proiect de lege.

Au înaintat deja episcopului reformat ardelean, Szász Domokos un Memorand în cauză, rugându-l să intervie pe lângă guvern să și modifice proiectul în sensul să minimum-ul plății preoțești să fie 800 fl. nu maximum-ul și acele 800 să nu le primească și în emolumente și venite stolare, precum e prevăzut în proiect, ci întregi în bani gata, scoși pe cale de dare.

Și oare de ce vin preoții reformați cu această cerere în stil mare? Pentru-că ei, păstorii turmei celei mai „alese“ din patrie, se tem că nu peste mult vor fi lăsați pe drumuri de „turma“ lor, în urma legii despre neconfesionalitate!

Bunii lor „credincioși“ se folosesc cu abundență de „favorul“ acestei legi, cât pe multe locuri parohii sunt azi păstori fără turmă, atâta de tare țin la credința lor fiii lor sufletești. Nu mai dau nimic pe ea. Ear' preoții acum s'ar asigura, de-ar putea, ca statul să le dea, pe calea sa, plata mai departe.

Eată raționarea lor din pomenitul memorand:

„Am comite o neglijență condamnată, dacă nu am profita de ocaziunea ca să atragem atenția dlui Episcop asupra acelor două mari pericole ce sunt la pragul nostru, și cari stau în puterea cuceritoare și atrăgătoare a neconfesionalității și a socialismului ce e în legătură strânsă cu mișcarea noastră.

„Aceste două arătări fioroase amenință cu grabnică nimicire nu numai biserica protestantă, ci și patria și națiunea noastră!

„Aceste două arătări fioroase sunt cu mult mai periculoase și deja cu mult mai aproape de noi, decât ca apărarea contra acelor să mai poate fi întârziată macar cu zile!“

Și spun apoi, că guvernul se le urce salariul minimal la 800 fl., ștergând darea în naturalii a preoților, (pentru care în biserica reformată s'au

ridicat uriașe nemulțumiri și încordări, fiind acea dare foarte îngreunătoare pentru popor, nu ca la noi Românii de pildă!)

Ear mai departe preoții reformați, cei care chiar ei au spriginit guvernul la aducerea legilor „politice-bisericești“, între cari și cea despre neconfesionalitate, — îi făgăduiesc guvernului, că de îi va ajuta acum precum ei cer, apoi și ei o să-i fie în viitor buni spriginitori.

„Dacă înaltul guvern va intrupa aceste speranțe ale bisericii protestante, — zic ei mai încolo în memorandum — dacă va implini cererea preoțimii protestante și preoții protestanți îi va plăti ca și pe alți muncitori credincioși ai statului, ștergând contribuția în naturalii, — atunci zău și înaltul guvern va avea în preoțimea protestantă și în membri bis. protestante, tovarăși de ajutor însușiți, puternici și recunoscători!“

Și anume îi vor fi de ajutor zic, contra socialismului, contra „spiretelor revoltate“ (naționalitățile?) etc.

Care va să zică se îmbie pe sineși de slugi plecate guvernului, numai să le dea bani!..

Cât „idealism“, cât dor de „neatârănare“, câtă „nobilă ambiție“ la o preoțime care în acest chip se oferă pe sineși solemn, pentru plată!?

Hei, când așa stăm chiar și la o clasă a cărei menire ar trebui să fie cu mult mai ideală decât banul numai, atunci șefii acestei nații, au tot dreptul să fie plini de griji, căci e în primejdie la ei și biserica și stat și națiune și tot, căci putred e aci totul! Ear' de o vindecare a răului cu ajutorul unor astfel de pioneri, atârne-și nădejdea cine poate!

Astfel de tovarăși, astfel de pioneri, îl vor duce pe guvern unde l-au mai dus: la stări și legi ca cea despre neconfesionalitate, contra căreia însuși Szilágyi Dezső, „hauptmacher“-ul ei, s'a văzut silit să contribuie a se lua măsuri de o rigoare neașteptată, ear' ajutorii săi, preoții reformați, cari luptau ca eroi mari pentru aducerea ei, o pun azi pe o treaptă deopotrivă cu socialismul, strigând că: aceste două arătări fioroase (neconfesionalitatea și socialismul) amenință cu rapidă nimicire nu numai biserica lor înșiși dar' și patria și națiunea (maghiară) chiar!..

Eată unde i-a adus pe Unguri propria lor nesocotință.

Sensația zilei. După senzația ce a cauzat demascarea guvernului prin Rohonczy Gedeon, a urmat îndată alta. Anume: contele Apponyi, despre care în cercurile politice maghiare se credea că face o voltă spre guvern, a atacat alătări în Dietă foarte simțitor pe Bánffy și majoritatea actuală, nerecunoscându-i nici o calitate și nici vre-o însușire morală de a putea să le-

cuească relele sociale ce tot mai mult amenință existența chiar a statului maghiar. Ziarele comentează în chip foarte viu vorbirea lui Apponyi.

Un om curajos. Deputatul Dr. Guido Bausnern, adresează o lungă scrisoare alegătorilor săi sași, declarând că nu va eși din partidul guvernamental. Nu se supune deci voinții alegătorilor, cari l-au provocat să urmeze celorlalți deputați Sași.

Motivele pentru cari crede că e dator să rămână cu guvernul, sunt următoarele:

Sașii stau pe baza transacțiunii dela 1867. Fîndcă tocmai acum suntem în ajunul renouirii acelei transacțiuni, trebuie să stea cu guvernul pentru a-i da concursul la această grea lucrare... Par'că fără el Bánffy nu o să știe ce face!

Guvernul Bánffy dela început și până acum s'a purtat totdeauna foarte reverențios și binevoitor față de Sași... Ce bun a făcut însă pentru poporul sas?

Celelalte partide maghiare toate sunt mult mai dușmănoase naționalităților decât partidul guvernamental.

La sfârșitul scrisorii sale numitul deputat își exprimă regretul, că alegătorii nu înțeleg atâta politică și desaprobă pe ceilalți colegi, cari s'au lăsat terorizați de cercurile electorale și au părăsit partidul guvernamental, singurul în care un Sas poate munci cu folos.

Vom vedea însă ce zic la această „mare politică“ Sașii. căci la urma urmelor mandatul ei l-au dat și de soartea lor ei sunt în primul rând chemați să judece.

In contra Ungurilor. „La Revue de Geographie“ dirijată de dl Ludovic Drapeyron din Paris, în numărul din Februarie 1898 a publicat un important articol al dlui A. D. Xenopol, profesor universitar la Iași, privitor la legea de maghiarizare a numirilor de localități. Acest articol va fi reprodus în traducere românească în nrul 1 și 2 al „Arhivei“. El sfârșește prin următoarele cuvinte:

„Era greu celor 12 milioane de oameni de neam deosebit din Ungaria să lupte contra „28 milioane alcătuitoare al împărăției în-„tregi. Dar' dacă Ungaria rămâne singură, „aceste 12 milioane nu vor mai avea de luptat „decît împotriva a 6 milioane de Unguri și „rezultatul unei asemenea lupte nu poate fi „îndolnic.

După-cum se vede din citatul de mai sus, dl A. D. Xenopol atacă cu vigoare pe Unguri.

Suspendarea constituțiunii.

In ședința de alătări a Dietei contele Apponyi a cerut lămuriri privitoare la măsurile ce vrea guvernul să ia în potrivă agitațiunilor socialiste.

Ministrul Darányi a declarat fără nici un înconșor, că pentru a opri agitațiunea prin presă, nu numai se vor controla toate broșurile ce agitatorii socialiști trimit țeranilor, dar' nainte de a se face expediția ori cărui jurnal socialist, pe baza legii dela 1848, art. 30 §-ul 22, se va institui la postă procurorul și judele de instrucție, care după ce vor fi examinat ziarul și vor fi aflat în-trânsul agitare, îl vor confiscă.

Dispoziția aceasta o ia însă guvernul numai întortochiând legea fundamentală schimbată printr'o ordinațiune ministerială, cece însemnează pur și simplu... suspendarea constituțiunii.

Reflexiuni.

Mai de-unăzi am cetit o referadă despre toaletele reginelor și împărăteselor de astăzi.

Statistica spune, că Regina României are mai puține și mai ieftine toalete.

Sărăcia nu vine aici în cumpănă, căci știut este, că Regele Carol pe lângă lista civilă dispune de o foarte mare avere privată.

Fața rumenă cu dulcele ei zimbet purtat de un bust maiestatic dau reginei Elisabeta toate titlurile frumuseții și prin acesteși o armonie cu podobebele cele mai strălucite ale artei de modă.

Și nici una dintre domnitoare nu e atât de celebrată ca și dînsa. O ființă despre care astăzi se scrie cu admirație, ear' odată va deveni un tip legendar al frumuseții femești.

Vreu să zic prin aceasta că luxul nu e chestiune materială ci psihică.

A plăcea e sentiment habituel al femeii. Sufletul gol împrumută satisfacerea acestui sentiment dela juvelier și croitor. Sufletul bogat se satisface însuși pe sine din domeniul sentimentelor sale estetice și etice.

Aceste sunt motivele psihologice pentru că regina Elisabeta n'are lipsă de atâtea toalete și totuși e cea mai strălucită și s'erbătorită între regine.

Tendența de a plăcea nu e legată de stare. Toate fetele vor să placă și bine fac, aceasta așa trebuie să fie. Până aici suntem înțelegi. Însă cum?

Arta vieții a dat scăderilor personale moda. Aceasta apoi a devenit un tiran al frumuseții.

Tendența de a plăcea se supune acestui jug; așa se nasc sclavele modei.

Frumosul se cuprinde în armonia formelor. Este armonie în modă? Fasonul fără de care ieri o damă se simțea nefericită, astăzi e ridicol. Moda nu e altceva decât un flutere al cărui sbor nu trece peste durata zilei.

Acest tiran social a zdrobit atâtea inimi tinere, a agățat straița cerșitoreașcă în grumazul atător familii, a secerat atâtea vieți sinucise, încât societatea pare a fi pe povârnișul distrugerii.

Să ilustrăm. O frumoasă fată nu cutează a merge astăzi la bal fără toaletă de mătăasă. Odinioară se socotea de nemodestă fata care se presenta în mătăasă în bal. Pentru ce? Pentru golul sufletelor cari astăzi nu cunosc alt frumos decât frumosul modei.

Pretensiile sociale trec peste putințe și acest paradox naște deruta socială.

Se sforțează bieții părinți până să îngroapă în datorii, și rezultatul practic al acestor jertfe e „Katzenjammerul“ beției sensurilor dintr'o noapte de bal.

În această lume nu se poate trăi fără venituri de mai multe mii floreni, și cine dintre ai noștri, cari toți trăesc după munca lor, pot câștiga acele

